

<p>Bible tardive Daniel 6 :11</p> <p>11 Or, Daniel, dès qu'il apprit que l'édit avait été rédigé, rentra chez lui. Il avait, dans sa chambre supérieure, des fenêtres ouvertes dans la direction de Jérusalem, et trois fois par jour il se mettait à genoux, priant et louant Dieu tout comme il avait fait auparavant.</p>	<p>יא וְדָנִיָּאֵל קָדֵי יָדָע דִּ-רְשִׁים כְּתָבָא, עַל לְבִתְמָה, וְכַיּוֹן פְּתִין לְהַבְּעֵלִיתָה, נְגֵד יְרוּשָׁלָם; וְזָמְנִין תְּלִמְתָה בְּיוֹמָא הָוָא בְּרַהַ עַל-בְּרַכּוּה, וְמַצְלָא וְמוֹדָא קָדֵם אֱלֹהָה, כָּל-קָבֵל דִּ-הָא עַבְדָ, מַן-קָדְמָת דָנָה.</p>
<p>9 : 3 Et j'élevai mes regards vers le Seigneur Dieu pour l'implorer par des prières et des supplications, en jeûnant et me couvrant d'un cilice et de cendres. 4 J'adressai donc à l'Eternel, mon Dieu, ma prière et ma confession, et je dis: "O Seigneur, Dieu grand et redoutable, qui gardes ton alliance et ta bienveillance à ceux qui t'aiment et observent tes commandements, 5 nous avons péché et prévariqué, nous nous sommes abandonnés au mal et à la rébellion, écartés de tes préceptes et de tes statuts; 6 nous avons refusé d'écouter tes serviteurs, les prophètes, qui parlaient en ton nom à nos rois, à nos princes, à nos pères, à tous les gens du pays. 7 Avec toi, ô Seigneur, est le bon droit, et sur nous rejaillit la honte en ce jour, sur les hommes de Juda, les habitants de Jérusalem, et tous les Israélites, proches ou éloignés, dans tous les pays où tu les as relégués à cause de l'infidélité qu'ils ont commise à ton égard. 8 Oui, Seigneur, sur nous rejaillit la honte, sur nos rois, nos princes, nos ancêtres, car nous avons péché contre toi. 9 Mais au Seigneur appartiennent la clémence et le pardon, puisque nous nous sommes insurgés contre toi, 10 et que nous avons refusé d'obéir à la voix de l'Eternel, notre Dieu, en suivant les instructions qu'il nous avait exposées par l'organe de ses serviteurs, les prophètes. 11 Tout Israël a transgressé ta loi et s'est détourné pour ne pas entendre ta voix; aussi, avons-nous vu fondre sur nous la malédiction et l'imprécaition consignées dans la loi de Moïse, serviteur de Dieu, parce que nous avons péché contre lui.</p>	<p>ג אַתָּה אֱתָפְנִי, אַל-אַדְנִי קָאָלָהִים, לְבָקֵשׁ תְּפִלָה, וּמְחֻנְנִים--בְּצָאת, וְשָׁק וְאָפָר. ד אַתְּפִלָלה לְיהוָה אֱלֹהִי, וְאַתְּנָה; זְאַמְרָה אֲדָנִי הָאֵל הַגָּדוֹל וְלִשְׁמָרִי מִצְוָתִי. ה הַטָּאָנוֹ וְעוֹנִין, וְהַרְשָׁעָנוֹ (הַרְשָׁעָנוֹ) וְמַרְדָּנוֹ; וּסְוָר מִצְוֹתָה, וּמִמְשְׁפִטָּה. ו לֹא שְׁמַעַנוּ, אַל-עֲבָדֵיךְ הַגְּבִיאִים, אֲשֶׁר דָבָר בְּשָׁמֶךָ, אַל-יִשְׁרָאֵל הַקָּרְבָּנִים וּקְרָחִים בְּכָל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר הַדְּחַקְתָם שֶׁם, בְּמַעַלָם אֲשֶׁר מַעַל-בָּרוּחַ ח. י הַזָּה; לֹא-יִשְׁׁזַחְחָה, וְיִשְׁׁבֶּה יְרוּשָׁלָם, וְלֹכֶל-יִשְׁׁרָאֵל הַקָּרְבָּנִים וּקְרָחִים בְּכָל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר הַדְּחַקְתָם שֶׁם, בְּשַׁת הַפְּנִים כִּיּוֹם לְנָנוּ בְּשַׁת הַפְּנִים, לְמַלְכֵינוּ לְשָׁרֵינוּ, וְלְאַבְתֵינוּ: אֲשֶׁר הַטָּאָנוֹ, לְך. ט לְאַדְנִי אֱלֹהֵינוּ, קְרָחִים וְסְפָלָחוֹת: כִּי מַרְדָּנוֹ, בָו. ו לֹא שְׁמַעַנוּ, בְּקָוֶן יְהוָה אַלְפִים-לְלָכַת בְּתוֹרָתוֹ אֲשֶׁר נָתָן לְפָנֵינוּ, בִּיד עֲבָדֵינוּ הַבְּנִיאִים. י. אַל-יִשְׁׁרָאֵל, עֲבָרוֹ אֶת-תוֹרָתֶךָ, וְזֹה, לְבָלְתִי שְׁמוֹעַ בְּקָלֶב; וַתַּפְרַק עַלְמֵינוּ הָאֱלֹהִים וְפִשְׁבָעָה, אֲשֶׁר קָטוֹב בְּתוֹרָת מֹשֶׁה עַבְדֵ-הָאֱלֹהִים--כִּי מַרְדָּנוֹ, ל.</p>
<p>Qumran : sliHa téchouva réfoua</p>	<p>מַגִּילַת דָּבְרֵי הַמְּאוֹרוֹת (4Q504 1-2 ii)</p> <p>אנא אַדְנִי עָשָׂה נָא כְמוֹכָה כְגָדוֹל כוֹחַכָה אֲשֶׁר נְ[שָׁאָתָה] לְאַבּוֹתֵינוּ בְהַמְּרוֹתָם אֶת פִיכָה... יְשֻׁוָב נָא אֲפָכָה וְחַמְתָכָה מִעְמָכָה יִשְׁרָאֵל עַל כָּל חֲטָאתָם...</p> <p>לְ[הַשְׁ]יבָנוּ בְכָלְבָד וּבְכָל נְפָשׁ וְלְטֻעַת תְוֹכַתָה בְלִבְנָנוּ [לְבָלְתִי סָבוֹ מִמְּמִין] וְשְׁמָאוֹל כִּיא תְּרִפְאָנוּ מִשְׁגַעַן וְעוֹרוֹן וְתִמְהּוֹן [לְבָב]. ... וְהַצְלָתָנוּ מִחְטוֹוֹת</p>
<p>Littérature extérieure :</p> <p>Sefer ben sira -II ou -I, chap 51</p> <p>Ps. 136</p> <p>א הָדוּ לְיהוָה כִּי-טוֹב: כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד. ב הָדוּ, לְאָלָהִים כְּאָלָהִים: כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד. ג הָדוּ, לְאָלָהִים כְּאָלָהִים: כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד. 7 לְעֵשָׂה נְפָלָות גְּדוֹלָות לְבָדוֹ: כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד. ה לְעֵשָׂה קְשָׁמִים, בְּתַבּוֹנָה: כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד. ו לְרָקַע הָאָרֶץ, עַל-קְמִים: כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד. ז לְעֵשָׂה, אָוֹרִים גְּדוֹלִים: כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד. ח אֶת-הַשְּׁמֶן, לְמַמְשָׁלָת בְּלִילָה: כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד. בְּיֹום: כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד. ט אֶת-הַיְרָם וְכָכְבִים, לְמַמְשָׁלָת בְּלִילָה: כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד. י לְמַהְמָאָרִים, בְּבָכּוֹרִים: כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד. יא וַיֹּאֶצְאָא יִשְׁרָאֵל, מַתּוֹקָם: כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד. חֶסֶד. יב בִּזְדַּקָּה, וּבְזָרּוּעַ גְּטוּרָה: כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד. יג לְגַזֵּר יִם-סּוֹפֶר, לְגַנְּרִים: כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד. טז לְמַלְאִקָּה עַמּוֹ, בְּמַקְרָב: כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד. יז לְמַפְהָה, מַלְכִים גְּדוֹלִים ...</p>	<p>הָדוּ לְהָיָה כִּי טֹב, כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד. הָדוּ לְאַל הַתְשִׁבְחוֹת, כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד. הָדוּ לְשׁוֹמֵר יִשְׁרָאֵל, כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד. הָדוּ לְזִוְאֵר הַכָּל, כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד. הָדוּ לְמַקְבֵץ נְדָחִי יִשְׁרָאֵל, כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד. הָדוּ לְבָזָה עִירָוּ וּמַקְשָׁוּ, כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד. הָדוּ לְמַצְמִים קְרוּ לְבִתְהָדָה, כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד. הָדוּ לְבּוֹחרַ בָּנֵי אֶדוֹק לְמַהְמָאָרִים, כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד. הָדוּ לְמַגְןָ אַבְרָהָם, כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד. הָדוּ לְאַבְדִּיר צְחָק, כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד. הָדוּ לְבּוֹחרַ בָּצְיוֹן, כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד. הָדוּ לְמַלְאֵךְ מֶלֶכֶי מֶלֶכִים, כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד.</p>

Touvia 3 (pseudo épigraphique)

בעת ההיא פרשה את ידיה אל החלוון ותתפלל לאמור:
ברוך אתה אל רוחם וברוך שמו לעולם וברכו נל
מעישך לעולם. ועתה נשאות אליך את פמי ואת עיני.
ואמר – גאלני נא מן הארץ ולא אשמע עוד חופה.
ידע אתה, אדון, כי טהורה אני מכל טומאת איש,
ולא חילתישמי ושם אבי בארץ גלוות. בת יחידה
אני לאבי ואני לו בן אחר אשר ירש אותו ולא אח
[או] קרוב ולא בן משפחתו אשר אשם אותו את עצמי לו
לאשה. כבר אבדו לי שבעה ולמה לי חיים ואם לא
טוב בעיניך להמתני שמע נא את חופה!

Littérature hellénistique, grande population à la période du IIe Temple
Flavius Joseph - pris pendant la révolte et écrit
Antiquités juives 4 :13

שתי פעמים ביום, בתקילתו
ושmagiu זמן השכיבה, הייבים הכל
ליtan הودיה [ושmagiu לאלהיהם]
על המתנות שניתן להם לאחר
שיצאו לחירות מארץ מצרים.

Bible Chrétienne : Mathieu 6

כאמ' אטם מתפללים אל תהיו צבועים,
האוהבים להתפלל בעמידם בכתפי גנשת ובעופות של
רוחבות למן יראו לבני אדם. אמן וומר אמי לכם,
שברם אטם. וatzפה באשר תתפלל הנס לזרה,
סגור את הדלת בעזך ותתפלל לאביך אשר בסתר,
ואביך הראה בפסתרים יימל לך. באשר אטם
מתפללים הנקנו מלגבם מלים פגויים, החובשים
שברוב דברים ישמעו. אל תהיו דומים להם, כי
יודע אביכם את צרכיכם בטרם תבקשו ממנה. לכן
כח התפללו אטם:

Esther différences entre la septante

אף לא אכלה אמתה משלחן המן **ו**את
משתה הפלך לא בבדתי **ו**ין נסכו
לא **ו**שתיתית:
אף לא שמתה אמתה למון היום אשר
העבידוני הלוות **ו**יד עתה כי אם קד
ה' אלהי אברחים:
ה' האדריך על הכל **ו**שמע קול אובדי
תקונה והצילנו מפה **ו**שוךדי און
והושיאה לי מפקדי (ד, ד-ב).

אדיי אטה לבודך מלכני הושיעני נא כי נושאתי
לבדי באין מושיע מלכיעך כי הגנה נעה אליו הרעה
[...]
ועתה חטאננו לפיק ותתנו ביד אויבינו על עבדנו
את אלהיהם [...] אל תתן ה' ○ שבט מלכועך לאשר
לא הפה ואל ישחקו לאידנו כי אם תן עצם
בראשם, ושים את האיש אשר התגירה בנו למשל [...]
אתה ידוע כל ותדע כי שנאתך בבוד מרים ואתעב
משכבר עירל וכל גבר:

Judith Chap 8

Makabim Chap 10